

Egy iskolaló vagyok

A koronavírus-járvány a lovasok mellett a lovardák életét is felforgatta. A megváltozott körülmények különleges, új utakat nyitnak meg. Ilyen új kezdeményezés a Facebookon létrehozott, és időközben nagy kedveltségre szert tett „Egy iskolaló vagyok” csoport. A kezdeményezés elindítóinak célja, hogy felhívják a figyelmet arra a helyzetre, amibe az utánpótlásképzéssel, gyermekek, fiatalok lovaglásoktatásával foglalkozó lovasiskolák kerültek. Sok lovasiskola felfüggesztette az oktatást és jelenleg senki nem tudja pontosan megmondani, meddig tart ez az állapot. Bevételeik teljesen megszűntek, kiadásaik viszont megmaradtak. Ennek kapcsán kerestük fel a csoport két adminisztrátorát, Losonczy Anikót és Wagner Kingát.

Miért jött létre ez a csoport, mi a célja?

Losonczy Anikó: Díjlovas versenyző vagyok, a felnőtt válogatott tagja, rendszeresen versenyzem nemzetközi szinten. Lószerezetemet és fanatizmusomat, illetve egész karrieremet a gyermekkoromban

megélt lovasélmények befolyásolták és kísérik a mai napig. Mint oly sokan mások, én is egy kis póniklubban ismerhettem meg a világot lóhátról. A lovakkal töltött idő formálta egyéniségemet, segített felülemelkedni félelmeimen, erősítette önbizalmam, megtanultam, mi az a felelősség és alkal-

mazkodás. Rengeteg pozitív élménnyel lehettem gazdagabb. Szeretném, ha ez a lehetőség minél több gyereknek megadatna. Ebben kulcsfontosságú szerepe van a kisebb lovaskluboknak. A jelenlegi helyzet viszont pont ezekre a klubokra van a legnagyobb hatással. Azok a lovardák, ame-

lyek rengeteg gyerekkel foglalkoztak nap mint nap, nem tudják most fogadni kis lovasaikat. Az ezeket a gyerekeket kiszolgáló lovak, illetve pónik viszont élőlények, akiket nem lehet most a garázsba állítani. Nekik ugyanúgy szükségük van most is a napi mozgásra, takarmányra és gondoskodásra. Hiszem azt, hogy ezért mi, lovasemberek felelünk. Szeretném, hogy ezek a lovardák ebben a nehéz időszakban is tudjanak gondoskodni lovaik jólétéről, hogy aztán a lovacskákat, pónikat a válság után is jó kondícióban, motiváltan várják majd a gyermekeket, hogy átélhessék azt a sok szép dolgot, amit én is átélhettem.

Wagner Kinga: Sokan, sokféle oldaláról ismernek, a gyerekeimnek is állandó fejlődést okoz az iskolában, az „édesanyja foglalkozása” rovat kitöltése, mivel leggyakrabban azt a választ szoktam adni, hogy lovas. Sokféle lovas végzettségem és szerepem mellett most azt hiszem, leginkább lovardavezetőként tudom magam meghatározni. Azt, hogy mindig a lovak mellett kötök ki, természetesen befolyásolja, hogy gyakorlatilag közöttük nőttek fel. Tizenéves korom minden napját a lovaglással töltöttem, így lettem állatorvos, lovasedző, lovasterapeuta. Jelenleg egy olyan lovardát vezetek, ahol száz gyerek lovaglásoktatása és lovasterápiás fejlesztése zajlik. Az iskolák bezárását követően mi is hamarosan beszüntettük a gyerekekkel végzett munkát, azonban a lovakkal tovább dolgozunk, etetünk, almolunk, kihasználjuk az időt a lovak képzésére. Ez azt jelenti, hogy nemcsak hogy nem maradhatunk otthon, de az elvégzett munkákért járó béreket is ki kell fizetnünk, ami valószínűleg a tartalékok felélését fogja jelenteni.

Kiket szólítottok meg a kampányban?

Losonczy Anikó: Kinga és én már több mint húsz éve ismerjük egymást, ő inkább a gyerekekkel és az utánpótlással foglalkozik Mosonmagyaróváron, én pedig a Máriakálnoki Díjlovagló Központot vezetem, mégis támogatjuk egymást. A többéves együttműködés, illetve a jelenlegi koronavírus-helyzet motivált bennünket, hogy létrehozzuk az „Egy iskolaló vagyok” csoportot. Egyrészt bemutatjuk a Kinga lovardájához hasonló, segítségre szoruló lovardákat, másrészt pedig megpróbáljuk

magunk mögé állítani az élsportban levő lovasokat, illetve a lovasélet meghatározó személyiségeit, hogy felhívjuk a figyelmet ezeknek a lovardáknak a fontosságára.

Wagner Kinga: Szeretnénk segíteni abban, hogy ezek a lovardák támogatókat találjanak, munkájukat minél szélesebb körben megismerjék. A lovasélet szereplői tisztában vannak azzal, hogy mind így kezdtük, egy kis lovardában, azonban a mostani kis lovasok szülei számára nem mindig egyértelmű, milyen hatással lehetnek a gyerekkori lovasélmények csemetéik későbbi sorsára. Ezek a szülők még nem elkötelezettek, a lovaglást más, kisebb eszköz, és főleg nem élőállat-igényű szabadidős elfoglaltságokkal kezelik egy szinten, fel sem merül bennük, mit jelent egy biztonságosan és oktatási szempontból is szak-

szerűen működtetett lovarda fenntartása. A kezdeti cél mellett, ami a támogatói és támogatotti oldal összehozása volt, azt hiszem, sikerül kicsit informálnunk is a lovardák szolgáltatásainak igénybe vevőit a lovardákban végzett munka fontosságáról. Fő célunk a kapcsolatteremtés a rászoruló lovardák és a támogatók között.

Hogyan lehet adakozni?

Losonczy Anikó: Szándékosan nem hoztunk létre egy külön alapítványt, hiszen minden ilyen lovarda egyesület vagy alapítvány formájában dolgozik. Így mi csak ösztönözni szeretnénk a támogatókat, hogy adakozzanak, de mindenki kiválaszthatja a számára szimpatikus, vagy lakhelyéhez közel eső lovardát és adományait közvetlenül tudja utalni az adott lovarda bankszámlájá-

ra. Emellett próbáljuk hirdetni, hogy az adó egy százalékáról is most kell döntenet, ez is nagy segítség lehet ezeknek a kluboknak. Vannak, akik tárgyi adományokat adnak, ők is maguk dönthetik el, hogy melyik lovarda számára ajánlják ezt fel, és vannak, akik árverésre bocsájtanak adományokat. Itt is a befolyt összeget egy vagy több lovarda bankszámlájára fogja befizetni a licit szervezője.

Kik álltak eddig a kezdeményezés mögé?

Szerencsére oldalunk alapítását pozitívan fogadták, napról napra egyre többen csatlakoznak és támogatják a projektet. Híres élsportolók, a teljesség igénye nélkül: Szabó Gábor díjjugrator magyar bajnok, Ács Róbert hétszeres díjlovagló magyar bajnok, Bence Balázs lovastorna Európa-bajnok, Tuska Pál military olimpikon is támo-

gatja a kezdeményezést. Nemsokára Tuska Pál olimpiai formaruhája is árverezésre kerül, az itt befolyt összeg a lovasiskolákat fogja támogatni. Más felajánlások is érkeztek már, dr. Kutasi Orsolya állatorvos ingyenes műszeres diagnosztikai vizsgálatokat ajánlott fel, és Kassai Lajos is jelezte, hogy szeretne csatlakozni az adománygyűjtéshez. Vannak anonim felajánlók, akik egyes lovardákba takarmányt juttattak el az ottani lovak számára.

Köszönjük szépen a Pegazus szerkesztőségének, hogy ezzel az interjúval támogatják ezt a megmozdulást és reméljük, a lovas-társadalom összefogásával a jövőben is lesznek vidám gyerekek délutánonként és a szünetben ezekben a lovardákban.